

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2022. március 31.
(csütörtök)

Szepesy László

A HÍVÓ EMBER ÉS A POLITIKA

Énekek: 377,1.3, 331,4-5

Lekció: 1Sámuel 12,13-25

Alapige: 1Sámuel 12,14.25

„Hogyha az Urat féltetek, és néki szolgáltok; szavára hallgattok, és az Úr szája ellen engedetlenek nem lesztek; és mind ti, mind pedig a király, aki felettetek uralkodik, az Urat, a ti Isteneteket követitek: megtartattok. ... Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: mind ti, mind királyotok elvesztek.”

Imádkozzunk!

Magasztalunk Téged, Szentlélek Isten, ahogyan az éneken is énekeltük, mert itt vagy velünk, meg akarod szentelni az életünket, nekünk akarod adni Krisztus elvégzett áldozatának minden áldását, jutalmát, amelyet Ő kiérdemelt. Köszönjük, hogy Te nem elméleti, hanem tapasztalható valóság vagy, aki életeteket formálsz és változtatsz, határozott vezetést és útmutatást adsz nekünk.

Hálát adunk, mennyei Édesatyánk, azért, mert adod nekünk ezt a tavaszi esőt is, köszönjük, hogy a szárazság után könyörültél így is rajtunk. Köszönjük, hogy azt is megígéred, hogy a Te ígéd olyan lesz, mint a zápor, amely lehull, és a földbe kerülve gyümölcsözővé teszi azt, és ezt is kérjük, Urunk, hogy a Te ígéd valóban így hangozzék, hogy meghatározza az életünket, tetteinket, minket magunkat.

Kérjük ezt ma estére is. Köszönjük, hogy testvéri közösségben fordulhatunk Hozzád, imádkozhatunk énekeinkkel, szívünk alázatával, akaratod előtti meghódolással. Kérjük, Urunk, hogy az engedelmesség lelkével is támogass bennünket, hogy a gyülekezeti istentisztelet után az élet szentségében is Téged áldhassunk és magasztalhassunk. Így könyörgünk a mátészalkai gyülekezetért is, köszönjük, hogy ezekben a napokban szólhatott estéről estére a Te ígéd, kérünk, adj Hozzád téréseket, élet-megújulásokat kegyelmedből. Könyörgünk azért is, hogy az legyen szívünk legfőbb vágya, hogy ne csak megértsük az ígét, hanem akaratunkkal és mindenünkkel ahhoz igazodjunk. Eb-

A HÍVÓ EMBER ÉS A POLITIKA

---

ben segíts minket, kérünk alázattal, vezess minket döntésről döntésre, ahogy a napokban Dávid életéből is ezt láthattuk. Kérünk, hogy ilyen alázatot munkálj ki bennünk, és köszönjük, hogy ezt meg is ígérted, hogy a Lélek megtermi az Ő gyümölcsét az életünkben.

Legyen ezért is áldott a Te háromszor szent neved!

Ámen.

Igehirdetés

Mint azt mindannyian jól tudjuk, ránk következő vasárnapon nemcsak országgyűlési képviselő választás lesz, hanem egész társadalmunkat, mindennapi életvitelünket meghatározó kérdésekben is szavazni fogunk. Részben a téma aktualitása miatt, részben pedig azért, mert a Biblia határozott tanítást ad nekünk ebben a témában, úgy éreztem, hogy szükséges arról beszélnünk, mi Urunk akarata azzal kapcsolatban, hogy egy hívő keresztyén ember részt vegyen-e a politikai életben, szükséges-e foglalkozni a közélettel, vagy nem. Előre szeretném leszögezni, nem fogok kampányolni egyik oldal mellett sem, hanem a Biblia határozott választát és tanítását szeretném hirdetni a felolvasott textus és más egyéb igehelyek alapján. Először két elterjedt téves és hamis nézetről szeretnék beszélni, majd pedig az Ige választát keresni arra a kérdésre, hogy a hívő ember hogyan álljon a politikához hozzá? Harmadszor pedig néhány igei szempontot nézünk meg, amelyek segíthetnek minket a választások alkalmával döntéseinkben.

Először tehát nézzük meg a két téves és hamis nézetet a témával kapcsolatban. Mint azt valószínűleg a legtöbben jól tudjuk, sok keresztyén a politikával elvből nem foglalkozik. Két dologra szoktak főként hivatkozni az így gondolkodók. Az egyik az, hogy a politika piszkos dolog, aki belemélyed abba, nem tud becsületes maradni, ezért aztán úgy látják, hogy keresztyén emberhez nem méltó dolog ezzel foglalkozni. A második, gyakran hallott érv az, hogy nem értek a politikához, és ezért nem is foglalkozom azzal. Mint minden álláspontot és gondolkozást, úgy ezeket is az Ige mérlegére kell helyeznünk, és annak fényében kötelességünk átgondolni őket. Nézzük meg, mire jutunk, ha összevetjük ezeket az érveket az Igével.

Az első érv szerint a politika piszkos dolog, és ezért nem méltó arra, hogy keresztyének ezzel foglalkozzanak. Ezzel a gondolattal az a baj, hogyha ezt valljuk, akkor ezzel sajnós azt is kimondjuk, hogy a politika maradjon azok kezében, akik nem keresztyének. Mert a politikai passzivitás ide vezet: ha a keresztyének nem törődnek az élet ezen területével, akkor egyúttal átengedik azt az Istenben nem hívóknak. Ezzel pedig kiszolgáltatják a hívő családokat, a hívő népet, a keresztyén államot és a keresztyén egyházak sorsát a nem-keresztyének kezébe. Mi ez, ha nem az, hogy önmagunk alatt vágjuk a fát? Tényleg az Istenben nem hívóktól várjuk el, hogy képviseljék a keresztyének érdekeit úgy, hogy mi, keresztyének nem képviseljük magunkat? Észre kell venniük a politizálás ellen szólóknak, hogy a passzivitás is egyfajta politizálás, csak éppen negatív hatású, amely árthat Isten hívő népének.

Továbbá az Ige alapján válaszolni kell arra a kérdésre is, hogy Isten uralmát életünk mely területére akarjuk akkor lekorlátozni? Mert az Ige szerint Isten teljes életünk felett Úr! Ő minden emberi kapcsolatunkat, minden cselekedetünket meg akarja és meg is tudja határozni. Miért akarják azok, akik a politikával való foglalkozást tisztátalan dolognak tartják, az Úr befolyását korlátozni? Mert a liberális gondolkodást képviselők vallják ezt: a vallás magánügy, ne akard a saját meggyőződésedet terjesz-

teni, másokat meggyőzni annak igazságáról, és hogy a keresztyének csak imádkozzanak és maradjanak meg templomaikban, gyülekezeteikben, de ne akarjanak a társadalmat, országot érintő kérdésekben világos értékeket képviselni, a Biblia alapján állást foglalni azokban. Mi ez, ha nem Isten hatalmának korlátozása? Ha így gondolkodunk, akkor válaszoljunk arra a kérdésre is, hogy ki szabja meg, hogy életünk mely területe tartozik Istenre, és melyik nem? Ezek szerint Isten akaratának érvényesülnie kell az ember személyes, családi és egyházi életében, de a társadalmi és állami életben már nem? A Szentírás határozottan nemet mond erre a hamis gondolkozásra azzal, hogy rámutat: Isten uralma kiterjed mindenre, még a királyra és állami életre is. Alapigénkben (1Sámuel 12) az Úr ezt egyértelművé és világossá teszi, hogy a király is engedelmességgel tartozik az Úr törvényei iránt. Alapigénkben az Úr hangsúlyozza, hogy bár az emberi törvények szerint egy király sokak fölött állhat, de az Ige szerint még neki is engedelmeskednie kell Isten törvényeinek, és egy napon el kell számolnia tetteiről a királyok Királyának, mert a királyoknak is van Királyuk. Az állami vezetők fölött is a világmindenség Ura áll. Ez azt jelenti tehát, hogy Isten uralma nem korlátozható, hiszen a legnagyobb hatalommal bíró emberek felett is Ő uralkodik. Az 1Sámuel 12 felolvasott része pont arról tesz bizonyosságot, hogy a bűnös ember vágya az, hogy egy másik bűnös ember uralkodjon fölötté, ő szabjon neki törvényt, és így korlátozza Isten uralmát saját életében. Ellenben Sámuel próféta által Isten azt jelenti ki, hogy bármilyen államformát is válasszon egy nép – királyságot, monarchiát, köztársaságot vagy más egyebet –, mindig is Ő marad a népek Királya, és törvényei, parancsolatai továbbra is érvényesek maradnak minden emberre, még a hatalmon levőkre nézve is. Jézus Krisztus maga is megerősítette ezt, amikor tanítványai nagy hevesen kard által akarták megvédeni Őt a Gecsemáné kertjében. És ott egyértelművé tette számukra, hogy az Ő elfogatása nem egy gonosz állami cselekmény pusztán; ha akarta volna, több légió angyal megsegíthette volna, és ezzel azt is kifejezte, hogy Ő hatalomban mindent és mindenkit felülmúl. Tehát Krisztus maga is hangsúlyozza, hogy nincs hatalom Isten felett, és Isten akaratát és törvényeit érvényesíteni fognak. Az Óvéinek ezt kell képviselnie. Pont ezért Isten népeként nem mondhatja azt egyetlen hívó ember sem, hogy nem foglalkozok saját nemzetem sorsával és életével, hanem az Úr által adott törvények, parancsolatok értékrendjét kell képviselnie nemcsak az egyén, család, egyház, hanem a társadalom és az állami élet szintjén is.

Hangsúlyozni szeretném, hogy itt a hívó emberről és az ő felelősségéről beszélek, és nem az egyház szolgálatáról, mert egyházat és államot nem szabad összemosni. Az egyház elsődleges feladata az evangélium tiszta hirdetése és az Úr szolgálata, ami lelki szolgálat és lelki hatalom. Az állami, politikai életben viszont az egyház tagjai részt vehetnek – és amint majd később látni fogjuk –, részt is kell venniük az Ige egyértelmű vezetése alapján.

A második ellenérvre hadd térjek rá, ami szerint, ha valakinek nincs érzéke a politikához, akkor ne is foglalkozzon azzal. Sokan azt hiszik, ezzel az érveléssel hátuk mögé dobhatják saját felelősségüket, és kimentették magukat a kérdésben. Ez a gondolkodás azt a kérdést veti fel, hogy mennyire vagyunk felelősek embertársaink életéért? Hiszen Isten a nagy parancsolatban azt mondja nekünk, hogy kötelesek vagyunk szeretni felebarátunkat, mint magunkat. Krisztus erre váltott meg bennünket: „szerezd felebarátodat”. Meddig terjed ki ennek köre? Hadd tegyem fel egy kicsit másként ezt a kérdést: felebarátnak csak a családodhoz, a gyülekezetedhez, egyházadhoz tar-

tozókat tekinted, esetleg a munkatársaidat, vagy a lakóhelyeden élőket és saját népedet is annak tartod? Ha Isten lehetőséget és jogot ad olyan döntések meghozatalában, amelyek kihatással lesznek rád és mindenkire, akivel együtt élsz (akár ismered, akár nem), akkor vajon nem kötelességünk-e ezzel a joggal élnünk? A felebaráti szeretetet alapján is. Napjaink kultúrájában sokan azt szeretik hangoztatni, hogy mihez van joguk, mire kapnak törvényeink szerint jogosultságot az emberek. Arról viszont kevesen beszélnek, hogy a jogokkal bíróknak kötelezettségeik is vannak. Mert a joghoz kötelezettség, feladat és felelősség is társul. Alapigénkben Isten hangsúlyozza Izráel népének: azzal, hogy királyt választottak maguknak, nem szűntek meg az Isten iránti kötelezettségeik, hanem továbbra is elsődlegesen az Ő parancsainak kell engedelmeskedniük, ezért hangsúlyozza az 1Sámuel 12, hogyha a király és a nép engedetlen lesz Isten törvényei iránt, az Úr azt nem hagyja büntetés nélkül. Olyannyira igaz ez, hogy a Biblia tanítása szerint, ha egy állami törvény ellenkezik Isten parancsával, akkor az embernek Isten akarata szerint kell cselekednie a jót, beleértve ebbe a felebarátainkért való munkálkodást is. Isten tehát az Iránta és embertársaink iránti kötelességünkre is emlékeztetni akar minket, amelyet bár individualista kultúránk el akar felejteni, de mi, hívők, nem tehetjük ezt. Felelősek vagyunk egymásért. Egyetlen keresztyén sem bújhat a káini lelkiület mögé, miszerint: „*avagy őrizője vagyok-e én az én atyámfiának?*” (1Mózes 4,9). Isten ellenben a Jakab 4,17-ben azt hangsúlyozza nekünk: „*Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak*”, a Galata 6,10-ben pedig arra szólít fel minket, hogy „*annak okáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel*”, és utána hozzáteszi: „*kiváltképpen pedig a mi hitünk cselédeivel*”. Tehát egyértelmű, hogy ez a mindenekkel azokra vonatkozik, akik nem hisznek Istenben. Krisztus követőjeként hazánk, nemzetünk sorsa iránt érdeklődnünk kellene, és mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy jól tájékozottak legyünk a mindenkit érintő kérdésekben és ügyekben. Nem menekülhetünk e mögé: nem értek hozzá. Akkor járj utána, Testvér, érdeklődj, keress olyanokat, akik értenek hozzá. Hangsúlyoznám: politikai agitációban és kampányban nem kell részt vennünk, ha az Úr nem ezt a hivatást adta nekünk. De a politika iránt érdeklődni, és a keresztyén álláspontot képviselni minden hívőnek kötelessége és feladata. Ezt a kemény szót használom, Testvérek, hogy kötelesség, mert ez az Úrtól kapott feladatunk. Nem szabad hagynunk, hogy a közönyösség, tudatlanság és tájékozatlanság népünk ügyeiben az istenellenes értékeket képviselők malmára hajtsa a vizet. Mert hogyha mi nem tájékozódunk, fognak helyettünk mások.

Gondoljuk végig, hogy vajon az Úr nem azért adott-e nekünk Mózes könyveiben olyan törvényeket, amelyek az állami életet is szabályozzák, hogy azok értékrendjét minden korban képviselje az Ő népe? Vajon nem Ő tette-e Józsefet, Dániel prófétát, Nehémiást és másokat pogány birodalmak államfőivé, hogy így is munkálkodjanak Isten népe és mások jólétéért is? Vajon Dávid király is nem azért vált-e a későbbi királyok mércéjévé, mivel az Úr törvényeit képviselte királyként az állami életben, és azoknak szerzett érvényt uralkodása során? Az Ige határozottan azt állítja, hogy az engedelmségért lett a királyok példaképe. Mindezekből tehát láthatjuk, hogy az Ige szerint minden keresztyén ember kötelessége és felelőssége, hogy tájékozódjon a politikai életben, és szavazatával, jogi lehetőségeivel olyan vezetőkre szavazzon, akik a keresztyén elveket hirdetik, és igyekeznek azokat meg is valósítani.

Alapigénkben hangsúlyos, hogy bár Isten uralkodik mindenek felett, ez nem azt jelenti, hogy az ember nem tesz semmit. Isten ugyanis eszközökként embereket, még

akár királyokat, kormányokat is felhasználhat ahhoz, hogy az Ő akaratát megvalósítsák. Olvassuk csak el az Ézsaiás 45-öt, amelyben Isten hosszan kifejti, hogy egy pogány királyt, Círust, hogyan használt fel arra, hogy népét megszabadítsa a fogságból, és Jeruzsálem városát újraépíttesse, vele együtt a templomot is. Ha Isten egy hitetlen uralkodót felhasznált akarata megvalósításához, egy állami szintre vonatkozó döntésében, akkor minket, hívőket mennyivel inkább fel akar használni arra, hogy egy nemzetet megmentsen az erkölcsi romlástól, ahogyan arra alapigénk is figyelmeztet minket. *„Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: ... elvesztek.”*

Harmadszor: tegyük fel azt a kérdést is, hogy hívó emberként mit tehetünk a hatalmon levőkért, illetve milyen keresztyén szempontokat kell képviselnünk az ő megválasztásukkor. A teljesség igénye nélkül hadd soroljak fel néhány igei útmutatást ez ügyben.

Az 1Timótheus 2,1-2 szerint azt a parancsot kaptuk, hogy imádkozzunk vezetőinkért, a békés, nyugodt életért. *„Intelek azért mindenekelőtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel.”* Tehát imádkozhatunk.

Az után a Szentírás arra is figyelmeztet minket, nehogy az Úr megkérdezése és akarata nélkül válasszunk magunknak világi vezetőket. A Hóseás 8,4-ben ezt olvassuk, Isten mintegy megfeddi népét: *„Királyt emeltek ők; de nem énáltalam; fejedelmet választottak, de tudtomon kívül”*. A Példabeszédek 29,18 pedig azt mondja: *„Mikor nincs menyjei látás, a nép elvadul; ha pedig megtartja a törvényt, oh mely igen boldog!”* Mindkét igében hangsúlyossá válik, hogy Isten akaratának az egész nép életének szintjén, azaz állami szinten is meg kell valósulnia. A vezető választásában, a nép életében, vezetésében is tekintettel kell lennünk azokra a keresztyén értékekre, amiket Isten Szentlelke ad és munkál ki bennünk.

Ha az ellenkezője történik, azaz senki sem törődik azzal, hogy az ország vezetői a Szentírásban található értékek alapján munkálkodnak-e, megválasztásuk során a nép sem figyel erre, és hagyja, hogy istentelenek uralkodjanak, akkor azon a népen – az Ige szerint – nem lesz az Úr áldása. Számptalan ige figyelmeztet minket erre, mint pl. a Példabeszédek 29,2, ami szerint *„Mikor öregbülnek az igazak, örül a nép; mikor pedig uralkodik az istentelen, sóhajt a nép”*. Vagy a Példabeszédek 28,28: *„Mikor felemeltetnek az istentelenek, elrejt magát az ember; de mikor azok elvesznek, öregbülnek az igazak”*. Vagy ahogyan a felolvasott igében is hallhattuk Isten figyelmeztetését: *„Ha pedig folytonos rosszat cselekesztek: mind ti, mind királyotok elvesztek.”* Isten tehát határozottan arra utasítja népét, minket, hogy azokat a javaslatokat, jelölteket támogassa, amelyek/akik a Biblia életre, családra, házasságra vagy hitre vonatkozó parancsait képviselik. A Példabeszédek 14,34 világossá teszi ezt számunkra, amikor azt mondja: *„Az igazság felmagasztalja a nemzetet’ – itt az igazság alatt az Igét és az isteni vezetést értsük –; „a bűn pedig gyalázatára van a népeknek”*. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a valóságban minden fehér és fekete lenne, azaz csak a jó és rossz közül lehetne választani. Egy törvény vagy egy képviselőjelölt ugyanolyan tökéletlen, mint bármelyikünk. Mégis a választási lehetőségek közül a mellett kell döntenünk, amely a legközelebb áll Isten igéjéhez.

Milyen szempontokra kell az Ige szerint figyelni? Néhányat nézzünk meg.

Az első a szabad vallásgyakorlat biztosítása. Az 1Timótheus 2,2-ben hallhattuk, hogy azért is kell imádkoznunk, hogy *„csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes*

istenfélelemmel és tisztességgel". Az apostol olyan életről beszél, amelyben a keresztyének nyugodt körülmények között tudják gyakorolni hitüket, és tiszteletben tartják életmódjukat. Egy szavazáson a hívó ember első kérdése legyen ez, hogy a jelölt, aki mellett döntök, segít vagy akadályoz majd abban, hogy gyakoroljam a Jézus Krisztusba vetett hitemet. Az egyház életét, küldetését támogató vagy akadályozó döntéseket hoz majd?

Másodszor: a Példabeszédek 14,28 szerint: *„A nép sokasága a király dicsősége; a nép elfogyása pedig az uralkodó romlása*". Fontos tehát, hogy egy vezető a hétköznapi életet könnyítő, támogató döntéseket hoz-e, amivel segíti a nép megélhetését, gyermekek vállalását, vagy pedig ezzel nem is törődik. Az Ige a nép létszámára utal, *„a nép sokasága a király dicsősége*", mert a népet szolgálja Isten akaratából olyan szempontból, hogy az Urat szolgálja, de úgy, hogy sokat dolgozik a nép jólétéért. *„A nép elfogyása pedig az uralkodó romlása.*" Napjainkban úgy is hangsúlyossá válik ez a kérdés, hogy egy képviselőjelölt támogatja-e az abortuszt, vagy az élet szentségéért fog küzdeni?

Harmadik kérdés az, hogy milyennek képzelem el a népe társadalmát. A keresztyén társadalom alapjává Isten a teremtéskor a családot és a házasságot tette. Pont ezért fontos kérdés, hogy az, akire szavazunk, támogatja-e az azonos neműek házasságát, vagy ragaszkodik a házasság bibliai meghatározásához – egy férfi és egy nő közötti kapcsolatként –, vagy mennyire fogadja el azt, hogy Isten teremtésünkör meghatározta a nemünket, és azt nem lehet mesterséges módon megváltoztatni? Ezek nagyon is aktuális kérdések.

A negyedik szempont az, hogy a jelölt a különböző nemzetiséghez tartozó embereket Isten képmására teremtettnek tartja-e, és ugyanúgy igazságosan, az egyenlőség jegyében bánik velük, mint saját népével, vagy pedig nem? A szomszédunkban zajló háború mögött többek között ez a kérdés is jelen van, hiszen az ország vezetői hátrányosan megkülönböztették a különböző nemzetiségekhez tartozó állampolgárokat. A média hordhat össze akármit, ez tény, a kormány által hozott törvények igazolják. Egy keresztyén ember sosem érthet ezzel egyet, mert Isten előtt nincs személyválogatás.

A következő dolog a társadalmi rend kérdése. Az ország vezetői elkötelezettek-e egy békés és rendezett társadalom megteremtése és megőrzése mellett, és mindezt törvényes eszközökkel akarják-e biztosítani, vagy a törvénytelen eszközöket, erőszakot is megengedhetőnek tartják?

Végül pedig fontos a gazdaságról, földi javakról alkotott elképzelést is megvizsgálni. Az ország vezetője támogatja-e pl. a bibliai munkaetikát? Az Efézus 4,28 szerint: *„Aki orozott, többé ne orozzon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek*". Ez egy határozott útmutatás. Valamint a Pál apostol által a gyülekezetekben meghagyott rendre is érdemes figyelni, amit jól ismerünk: *„ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék*" (2Thesszalonika 3,10).

Még sok más egyéb szempontról is lehetne beszélni, mint a szociális ügyek kezelése, a rászoruló, betegek segítése, és még sorolhatnánk, de ennyiből is kiderül, hogy valaki az Isten által elénk adott értékeket akarja-e képviselni, vagy nem. Azt pedig, hogy valaki csak nagyokat ígér, vagy ígéretei szerint is cselekszik, azt döntéseiből és tetteiből láthatjuk meg. Mindezek az igei szempontok elegendőek ahhoz, hogy hívó emberként mérlegelni tudjuk, kire szavazzunk.

Végezetül alapigénk alapján szeretném azt is hangsúlyozni, hogy Istent egyetlen világi vezető sem helyettesítheti. Az 1Sámuel 12-ben a népnek bűnbánatot kellett tartania, mert királyt akartak, és itt nem az volt a probléma, hogy az államformát akarták megváltoztatni, hanem hogy a meglévő Királyukat, Istent akarták lecserélni. Egy állami vezető lehet Isten eszköze pozitíve egy nép megáldásában, negatíve egy nép megbüntetésében, de sosem lehet bizodalmunk és hitünk tárgya, mert az egyedül csak Isten lehet. Bizodalmunkkal, imádatunkkal csakis Istennek tartozunk. Ismerjük jól az igét (Jeremiás 17,5): *„Átkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!”* Az ember egyedüli szabadítója csakis Jézus Krisztus lehet, mindenki más csak Isten eszköze. Krisztus golgotai keresztre a királyok Királyának való szolgálatra szabadított fel minket, hogy elsődlegesen Őt kövessük, ezért mindenben, a politikához való viszonyunkban is Őt kell követnünk, és az Ő akarata szerint kell cselekednünk. Kívánom mindannyiunknak, hogy a Szentlélek vezessen bennünket ebben az Istentől ránk bízott kérdésben, és tegyük meg népünkért, egyházunkért azt, amit az Ige mutat nekünk, és ezzel is dicsőítsük megváltó Urunkat!

Imádkozzunk!

Alázattal és bűnbánattal jövünk Eléd, uraknak Ura és királyok Királya, mert bűnös ömberünk számára már az sem természetes, hogy valakit elismerjen maga fölött, hanem csak saját magunkat dicsőítjük és tartjuk életünk urának, mi ülünk szívrünk trónján, és nem más. Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy azért haltál meg a golgotai kereszten, hogy megszabadíts önmagunk uralma alól, de az alól is, hogy a gonosznak, emberi eszméknek, ideológiáknak szolgáljunk. Megváltottál azért, hogy önként legyünk a Te szolgálid, követőid, akaratodra törekedve, törvényed szerinti életre igyekezve. Köszönjük Neked ezt a szabadítást, és mindazt a változást, amit személyenként, egyenként már elvégeztél az életünkben. Kérünk, Urunk, hogy továbbra is végezd szabadításodat, add, hogy ne a bűn uralkodjék felettünk, hanem testesül-lelkestül odaszánjuk magunkat a Te tiszteletedre.

Így könyörgünk magyar népünkért is, elsősorban azért, hogy Hozzád térjen, kérjük szabadításodat, ébredést, hogy minél többeket kegyelmedből szülj újjá. Imádkozunk azért, hogy népünk vezetői is akaratod szerint tudjanak döntéseket hozni. És most különösen is Eléd helyezzük és tenyeredbe tesszük népünk sorsát, kérünk, hogy a vasárnapi választásokban is Te mutasd meg a Te akaratodat, hisz nincsen hatalmasság, csakis Tetőled. Kérünk, könyörülj rajtunk, és adj akaratod szerinti vezetőket népünknek.

Hálát adunk azért, hogy gondod van ránk nemcsak ilyen nagy, állami szinten, hanem egyen-egyenként a legapróbb dolgokban is. Segíts Hozzád igazodnunk, nekünk is akarni, hogy tudatosan is Téged szolgáljunk és kövessünk mindenben.

Kérünk azért, hogy áldj meg személyes harcainkban, elsősorban saját bűneinkkel szemben. A megfáradtakat erősítsd, azoknak, akik belefáradtak a küzdelembe, adj új erőt, add, hogy Hozzád közelebb kerülve ismét fellobbanjon bennük az Érted való buzgás, szeretet tüze.

Könyörgünk szenvedőinkért, betegekért, akár otthoni, akár kórházi ágyon fekszenek, adj kegyelmed szerint nekik gyógyulást. Hogyha más az akaratod, akkor Benned való hitet, erőt, elhordozni a rájuk helyezett tehert.

Könyörgünk gyászolóinkért, azokért, akik régebben veszítették el szerettüket, de még mai nap is fáj nekik a hiányuk, és azokért, akik nemrégiben veszítették el. Te le-

A HÍVÓ EMBER ÉS A POLITIKA

---

gyél az ő vigasztalójuk, erősítőjük, Te vagy „a feltámadás és az élet”, és a „minden vigasztalás Istene”. Köszönjük, hogy ebben is gondod van ránk.

Könyörgünk, hogy áldd meg gyermekeinket, az utánunk jövőket, áldd meg a mi generációnkat, kérünk fiatalokért, idősekért egyaránt, hogy mindenben úgy tudjunk élni, hogy e világ, látva a mi jó cselekedeteinket, Téged dicsőítsen. Így kérünk, áldd meg gyülekezetünket, egyházunkat, szolgálatunkat, az evangélium hirdetését. És add, Urunk, hogy szolgálatunkat hűen, teljes szívvel-lélekkel végezve tudjunk Téged dicsőíteni és magasztalni.

Így kérünk, maradj velünk kegyelmeddel, őrizz bennünket a hitben, és ahogy megígérted, maradj velünk „minden napon a világ végezetéig”. Köszönjük, hogy reménységgel gondolhatunk a Veled való személyes találkozásra, akár úgy, hogy magad mellé veszel minket, akár úgy, hogy Te visszajössz bármikor az ég felhőin át. Kérünk, hogy akik még nem állnak készen erre, azokat Te magad szüld újjá, bátorítsd őket, hisz nekünk „az élet Krisztus”, Te magad vagy, „és a meghalás nyereség”. Így vezess és őrizz bennünket minden nap a Te utaidon, eltévelyedésünkön vezess vissza, hűség Pásztorunk, bukásainkból emelj fel, erőtlenségeinkben kegyelmedet mutasd.

Mindezt Krisztus nevében és az Ő golgotai kereszttáldozatáért kérjük, hallgass meg minket!

Ámen.

331,4-5 ének

4. Ó, édes Jézus, Atyádnak szent Fia!
Ó, Isten, néped kegyelmes királya!
Vezérelj jóra egész éltünket,
Tégy tulajdon népeddé bennünket.
Légy segítségül, ki a magasságban
Ülsz drága véreden szerzett országban;
Tégy engedelmes, hű polgárokká
S nyert kincseidben birtokosokká.

5. Hogy csak a Jézus és az ő szent
Atyja Törvénye legyen és szent akaratja
Cselekedetink zsinórmértéke:
Áldott királyunk királyi széke
Hű szíveinkben legyen felemelve,
És hűségére életünk szentelve;
Tégyen méltóvá a Jézus vére
A boldog lelkek lakóhelyére.